

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Error Pelagij Adamum mortalem creatum fuisse asserentis. Adam eo die
quo peccauit mori incœpit. Colloq. XXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

videlicet nihil præter naturam cõ-
spiciebant, quæ causas istas infert,
videlicet contrarietatem humorum
ex quibus humanum corpus com-
ponitur, & continuam diminutionẽ
humidi radicalis, quo deficiente ca-
lor etiam naturalis extinguitur, dũ
cui inhæreat non habet, & anima a-
lio euolans mortem generat : pror-
sus vt domesticus noster ignis, lig-
nis aut materia subtracta extingui-
tur, quippè qui cibo necessario ad se
nutriendum atquẽ pascendum caret.
Hallucinantur itaq; grauius admo-
dum, dum hominem mortalem sē-
per fuisse affirmant vt nunc est, &
eundem cum bestijs naturæ titulũ ac
ius habuisse, nũquam vt corpus fue-
rit immortale.

*Error Pelagij Adamum mortalem cre-
atum fuisse asserentis. Adam eo die
quo peccauit mori incepit.*

COLLOQVIUM XXXII.

PELAGIUS natione Anglus, THEO.
professione hæreticus, Secta-
riorum more plus in Philosc-
L phicis

*Adam
creatus
fuit im-
mortalis.
Sap. 1. 13.
Rō. 5. 12.*

phicis quam in Dei Ecclesia videns, eam admodum secutus est opinionē quam Naturales illi & nonnulli nostro ævo ex Lutheranis propugnādā suscipiunt ac defendendam. Hæc opinio apud Philosophos à fidei veræ cognitione alienos error erat & veritati contradicebat: in nostris autē qui Christiani professione sumus eā obtinere hæresis est & fidei Catholicæ ex diametro opposita sententia. Scriptura namque sacra, quæ liber est doctissimorum omnium & Philosophorum Christianorū, perspicue & euidenter doctrinam istam inuexit cum ait, *Quoniam Deus mortem non fecit*, item, *Deus hominem immortalem fecit*: quorum nos admodum verborum interpretem locupletissimum D. Paulum habemus, cum ait, per hominē peccatū mundū intrasse, & per peccatū mortē. Loqui autem eū de morte corporis, meridiana luce clarius est: vnde illud euidenter cōsequitur hominem ante peccatū immortalē fuisse, non modo, quantum ad animā quæ mori non potest cum substantiæ immate-

ria-

rialis sit, & idcirco morti exempta, sed etiam quoad corpus: mortemq; adeo ipsam in primi hominis corpore & suæ propaginis possessione non accepisse ante crimen peccatumque designatum. Iam si homo mortalis creatus fuit, inutiles illæ Dei Omnip. minæ erāt, quibus mortē ei intēdebat, si è vetito ligno fructū esset comesturus. quid opus erat huius pœna meminisse, huius cōminationis frenū adhibere velle? poterat nāq; Adā respondere, Probe ego admodū moriturū me scio, etsi fructū istū non gustauero; vnde liquet Legislatoris illam cōminationē efficacix nullius esse debuisse: nō aliter quā si Iudex ei quē iā morti adiudicauit, dicat, si cōtra meum præceptum istud designaris morte afficeris, itaque si reus malefaciēdi adhuc cupidus est, quo min⁹ id faciat, à nemine prohibetur. Nam facile ipse cum animo suo hæc cogitaturus est, etsi benefecero, mortem tamen effugiturus non sum: minæ istæ noxiæ non sunt: alteri eæ qui condemnatus necdum est, intententur,

L 2 mihi

*Si Adā
mortalis
creatus
est, fru-
strā De⁹
mortem
ei mina-
batur.*

mihi eas adhibere superuacaneū est, qui iam collum resti inserui. Quibus admodum efficitur, postquam Deus protoplasto comminationem istam ceu frenum quo in obedientiæ gyro eū contineret iniēcit, dicens:

Gen. 2. 17. *In quocunq; enim die comederis ex eo (ligno) morte morieris*, hominē fuisse immortalem; alias minæ istæ & rationis & verò etiā vtilitatis fuissent expertes, quod de suprema illa sapientia cogitare tantum sacrilegū sit. Eodem ergo etiam die quo peccatum commisit, mori incepit, nō quo ad animam tantum, cuius mors peccatum erat, gratia Dei vera animæ vita expulsa, sed quoad corpus etiā quod tunc priuilegijs suæ immortalitatis spoliatū atq; exurum ad mortalis naturæ conditionem deuolutū fuit, & mortis laborem inchoauit, quotidie languens atque fatiscens, in hac miserrima vita mortuus verius quam viuus, donec nongentis triginta annis post suam condemnationem obsitus spiritum exhalauit: quod omninò spatium, si nostrorum horologiorum punctis ac momentis

me-

S. Aug. l.

12. Gen.

ad Frā.

c. 32.

S. Thom.

2. 3. q.

164. art.

18. m.

metiaris, longum videri potest: verum ante Deum ne vnum quidem diem constituit, sicut antea fuit declaratum.

Quomodo homo planè immortalis factus fuerit. Pelagius condemnatur.

COLLOQUIVM XXXIII.

NVNC etsi homo immortalis THEO fuerit, tam propter animam, quã corpus ipsũ, magna tamẽ inter duas has immortalitates differentia fuisse nobis videtur. Animæ enim illa perfecta & absoluta erat, naturalis, & exceptione carẽs: corporis verò cũ Si data, hoc est, si Adã Deo morem gereret & præcepto diuino obediret: & ideo D. Augustin⁹ quæstionem hanc tractans, ait, Homo immortalis erat, quia mortem euitare poterat: verum immortalis per beneficium ac priuilegium à suo Creatore acceptũ, & mortalis propter naturam corporis fabrefacti ex partibus contrarijs, & causas mortis generantibus: ad quã infirmitatem corrigendã Deus animæ vim super-